

[Niels Helveg Petersen]

mer, som rejser sig af den måde, vi nu engang har organiseret socialpolitikken, uddannelsespolitikken og arbejdsmarkedspolitikken på. Her er der brug for nytænkning, og jeg håber, at kommunerne og regeringen i fællesskab vil benytte lejligheden til virkelig at tænke nyt og lægge frem et program for, hvorledes kommunernes indsats kan blive bedre. Det gøres ikke på en studs. Det tager tid, men så meget des vigtigere er det at komme i gang. Vi håber, at der fra regeringens side og fra kommunernes side bliver lagt så megen god vilje og så megen fantasi for dagen i disse drøftelser, at der derudad kan komme et supplement og et værdifuldt supplement til den indsats, som folketingsgruppen gennemfører.

Om finansieringen af denne ekstra indsats imod ungdomsledigheden, som nu vedtages, kan jeg kun sige, at det problem ikke er endeligt afklaret. Det radikale venstre er klar til at være med til at betale regningen.

Det, der kan siges allerede nu efter de sidste dages diskussion, er, at der ikke bliver tale om tvangsmæssige indgreb over for kommunerne i 1984, og der bliver heller ikke tale om, at denne ungdomspakke skal finansieres ved afgifter. Det radikale venstre er ikke imod at gennemføre en forhøjelse af giftafgifterne. Det har vi stemt for under behandlingen af finanslovsforslaget i december, det står vi ved; og jeg er aldeles overbevist om, at det bliver nødvendigt for dette folketingsvalg at benytte sig af det middel, inden vi kommer på sommerferie, for – som Nationalbankdirektøren udtaler det i dag – at sikre, at den økonomiske kurs, der er lagt, ikke nu bliver slået i stykker, for at sikre, at betalingsbalancen ikke slås i stykker af en kraftig stigning i det private forbrug i en situation, hvor vi har brug for stigende investeringer, men ikke har brug for, at væksten skal trækkes i gang kortsigtet af en privat forbrugsstigning. Vi får brug for alle gode ideer senere, tror jeg, for at stramme finanserne, og det må vi så vende tilbage til til den tid.

Vi synes i den radikale folketingsgruppe, at det er lykkedes at nå et godt resultat vedrørende ungdomsledigheden, og kan også konstatere, at det, som nu har været diskutert bredt, i virkeligheden har tilslutning.

Jeg må erkende, at personlig havde jeg regnet med, at vi efter valget og efter forlø-

bet af forhandlingerne her i de sidste uger ville være i en situation, hvor socialdemokratiet ville have stemt for finansloven. Det er der flere gode grunde til.

For det første troede jeg, at socialdemokratiet ville stemme for finansloven, fordi der jo nu er et parlamentarisk grundlag for finansloven. Jeg har set, at socialdemokratiske talsmænd har ytret tvivl herom, men enhver tvivl er i hvert fald bortvejret ved de udtalelser, der er kommet i dag fra hr. Steenholt og hr. Breckmann, som jo klart og tydeligt har erkendt, at de, når det drejer sig om en finanslovsafstemning her konkret i dag, er en del af grundlaget for finansloven. Så er der jo sket det, at man har sikret sit parlamentariske grundlag, og hovedbegrundelsen for ikke at stemme for finansloven fra socialdemokratisk side er dermed faldet bort.

For det andet er der i dette finanslovsforslag sket en betydelig forbedring, også ud fra et radikalt synspunkt, for så vidt angår indsatsen imod ungdomsledigheden. Vi havde under alle forhold set frem til, at der i januar måned skulle føres forhandlinger om ungdomsledigheden. Det var sket også uden folketingsvalg, men nu er det altså sket efter et folketingsvalg, og det finanslovsforslag, der nu foreligger, er udtryk for en stærkere indsats – og endda en betydelig stærkere indsats – på dette felt. Også det skulle dog motivere en positiv socialdemokratisk holdning.

For det tredje kan det anføres – hvad der også har været en anstødssten eller kunne være det – at dette parlamentariske grundlag skabes uden om fremskridtspartiet, at fremskridtspartiets stemmer ikke er nødvendige for at skabe det parlamentariske grundlag.

Endelig kan man som det fjerde pege på, at den beklagelse, der fra socialdemokratisk side før valget var af, at der ikke var ført seriøse forhandlinger, at man ikke havde gjort et forsøg på at få medlemmerne til at mødes i en direkte forhandling, at det argument ikke kan bruges længere.

Jeg har lyst til at citere, hvad det hed sig om finansloven før valget fra hr. Svend Auken side. Hr. Svend Auken gjorde meget ud af at citere Bertel Dahlgaard. Det kan jeg sådan set godt forstå, for vi kunne finde mange begavede citater af Bertel Dahlgaard. Her er ét af dem. Bertel Dahlgaard sagde i 1929 – jeg citerer fra Folketingstidende